

Յօդ. Զորբորդ. — Դաշնակցութիւնն կը կազմուի ամէն անհատէ և բարոյակն ամէն անձէ, որ հաղորդակի է իր սկզբան և կը խորքեն իրենց ընդունելութիւնը դաշնակցործքան զործագիր Մասնաժողովէն։ Խրաբանչիր անդամ կը նայա ազատութեամբ քաջակի Դաշնակցորդին։

Յօդ. Հինգերորդ. — Դաշնակցութիւնն պաշտօնատեղին է ժընկվ քաջարօք։

Թրգմ. Հ. Ե. ԱԻՐՈՒՆԵԱՆ
(Semaine Religieuse 1920, թ. 38)

Պ Ս Ա. Կ Բ

Տեղունորէն, աժգունութէն թափեցամ
Բոլոր գարդերն երազեցը պարտէզին,
Ճամբաներուն նով ասրաւ ցիրուցն
Տեղունորէն, աժգունութէն թափեցան
Բոլոր գարդերը յոյսին...

Ճ

Ու պրակիդ համար, հակառան իմ աժդոյն,
Ես քաղեցի երազեկըու պարտէզին
Տասապիներն այս որ մենք սիրուց տրսիմ,
Ո՞վ ցաւազին հրապառութեանց աժդոյն,
Արեւանան պատեցին...

Ճ

Այնունուն ես քաղեցի առ համբէն
Ցաւերժական վերաբարձով ցաւազին,
Այսուարէն ես քաղեցի առ համբէն
Գըլուոյ վըրայ կըրիլ պասկը քառքին
Չոր հրասեցի տանշակին...

Ճ

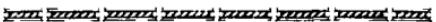
Այնունուն ես զիտայ որ ցաւունըն ալ
Երաւ մըն էր և ուզեցի լուսական
Ցաւազանըն խորութիւն մէջ անհունանալ,
Այնունուն ես զիտայ որ ցաւունըն ալ
Լոյսի ծաղիկ մ'էր թօքնած...

Ճ

Արիւրոյն համբաներէն ցիրուցն
Քամին ասրաւ բոլոր գարդերը Յօյսին,
Երբ ժաղիկներն Սրազեկըու պարտէզին
Տեղունորէն, աժգունութէն թափեցան...

Եւ տատասակներ մինացին
Իմ պըսալին համար, տժզոյն ճակատին,
Եւ այսպէս միայն ու զեղեցիկ տեսաւ զիս
Հըպարտութիւնը Վաշին...

ԱՐՄԵՆ-ԵՐԿԱՔ

Ը Ա Զ Ա Վ Ա Ն Ք Ս

Ճ

Անունը ու կոշտ շաւազէն առապար
Տիւուր մենութեան՝ մենց համբէն նըսեմ,
Անցնելու պահուս լոկ բառ մը կ'ուզեմ
— Դէօք մը լուսաւող ժակոտ սիրաբար,

Պանդխառութեան՝ տար այերին անթարէ
Աշքերը յասած ու խորսնինք,
Մըթաստուեր, թագծոս ամներէ մադին
Հոգին կը փնտաէ Երկիքը լազուարդ։

Տասապարէ, զգկում, հալածանիքի խոր
Ակեկու ծովուն՝ վըրայ, տուայտող
Հոգին կ'ուզէ լոկ (չեղուով վաստակու)
Կաւահանզիսա սուրբ, կայսն մը անդորր։

Իս հակառապին՝ խէթ, զիշերաբէմ,
Գծած առենքն ակամոյ անցած,
Ու կանց-նոսի բոցեւն խանձած
Թիւերուս և նոր ցիւուններ կ'ուզեմ։

Ճ

Հոգեպարաբ գէմք մը գեղագրւարթ,
Արփալից երկինք մըն ալ լալուարդ,
Ամուր մէկ կռուսի, կայսն մը հանգարտ,
Փետուրներըս ալ տուէք, թոշիմ արդ։

Ճ

Աւ թոյէմ թուլիմ, ասաւոնիմ ազատ,
Թափշամաք թեւերուս, նշնանած յաւէտ,
Երկին մոլորանք, վիշտըն ու աղէտ
Թողած նռուանմ գէմք Արարատ։

Մէկու լիսկուտ վեց մըթնոլորտին
Բարձըր հաւերուն օգզ կիսաբար,
Վայէմ Հայ Արքին ու Մասիսի առար
Շահերակին կից և՛ Հայկայ սրախ։

Մ. Յ. ԱՐՄԵՆԻԱՆ